

som tribunalen søger at få tilvejebragt en fuldbyrdelsesordning med.

Det er et ufravigeligt led i aftalen, at det land, der fuldbyrder tribunalens domme, er bundet af varigheden af den straf, som tribunalen har idømt, og af tribunalens afgørelse om benådning eller formildelse («pardon or commutation») af den idømte straf. Afslår tribunalen f.eks. på et tidspunkt under afsoningen en ansøgning om benådning, er afslaget bindende for det fuldbyrdende land.

Spørgsmålet om overførsel til afsoning i Danmark af personer, der er dømt ved tribunalen, er reguleret i § 4 i lov nr. 1099 af 21. december 1994 om strafforfølgning ved det internationale tribunal til pådømmelse af krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien.

Efter lovens § 4, stk. 1, kan justitsministeren bestemme, at straffe m.v., som er pålagt af tribunalen, kan fuldbyrdes her i landet. Bestemmelsen giver mulighed for, at tribunalens domme kan fuldbyrdes her i landet, og at der som udgangspunkt kan stilles de vilkår for afsoningen, som tribunalen måtte fastsætte som betingelse for at lade dømte afsone i Danmark.

Det er imidlertid et ufravigeligt led i den danske ordning, at justitsministerens afgørelse om overførsel af straffuldbyrdelsen i det enkelte tilfælde skal forelægges retten til godkendelse ved dom, jf. lovens § 4, stk. 4. Det skal i den forbindelse fremhæves, at der ikke ved vedtagelsen af lovforslaget forelå oplysninger om, at Jugoslavien-tribunalet ønskede at indgå generelle aftaler om vilkårene for overførsel af dømte til afsoning.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår bl.a. følgende om bestemmelsen (jf. Folketingsprotokollen 1994-95, tillæg A, s. 426-427):

»§ 4, stk. 4, indebærer som nævnt ovenfor, at ingen, der er domfældt ved tribunalen, vil kunne afsone i Danmark, uden at der til grund for fuldbyrdelsen foreligger en dansk dom. En administrativ afgørelse kan således efter bestemmelsen ikke udgøre grundlaget for afsoning i Danmark.

Den foreslåede ordning svarer på dette punkt til den gældende ordning om overførsel af straffuldbyrdelse på grundlag af domme, der er afsagt af en fremmed stats nationale myndigheder. Også i forhold til tribunalen vil det således efter Justitsministeriets opfattelse kunne give anledning til principielle betænkeligheder, såfremt man rent administrativt kunne træffe af-

gørelse om grundlaget for fuldbyrdelse af domme i Danmark.

I formuleringen »til godkendelse« ligger først og fremmest et forbehold om, at aftalen med tribunalen ikke er åbenbart uforenelig med landets retsorden eller grundlæggende danske retsprincipper.

...

Ud over en godkendelse af aftalen vil domstolen eventuelt skulle foretage omsætning eller tilpasning af tribunalens dom.

Kravet om godkendelse i lovforslagets § 4, stk. 4, er ufravigeligt. Det indebærer, at enhver aftale, der ikke godkendes af domstolene, er uanvendelig som fuldbyrdelsesgrundlag i Danmark. Medmindre en anden ordning forhandles med tribunalen og godkendes af domstolene, må overførelse af straffuldbyrdelsen i givet fald opgives.«

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (anf. st. s. 419-420), indebærer reglerne om omsætning, at fuldbyrdelseslandet gennem en domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse omsætter sanktionen til en straf, der er pålagt af fuldbyrdelseslandet efter dets lovgivning og udmålingspraksis for den pågældende lovovertrædelse. Anvendes reglerne om tilpasning, er det den i udlandet pålagte sanktion, der - eventuelt efter en tilpasning, dvs. en »oversættelse« til fuldbyrdelseslandets regler - overtages til fuldbyrdelse.

Bestemmelsen i § 4, stk. 4, indebærer således, at retten skal foretage en konkret vurdering af den aftale, der påtænkes indgået i hvert enkelt tilfælde.

Det skal herved bl.a. have for øje, at der efter de regler, som gælder for Jugoslavien-tribunalet, ikke er nogen begrænsning med hensyn til den mulige længde af en tidsbestemt fængselsstraf, som tribunalen kan idømme. Til sammenligning kan det nævnes, at der efter straffelovens § 33, stk. 1, ikke kan idømmes tidsbestemt fængselsstraf over 16 år. Efter stk. 2 kan der dog i visse tilfælde idømmes fængsel indtil 20 år.

Den konkrete vurdering, som retten efter loven skal foretage, kan ikke bindes gennem en aftale, som indgås mellem Jugoslavien-tribunalet og den danske regering med henblik på generelt at fastlægge vilkårene for overførsel af dømte til Danmark.

Justitsministeriet har derfor via Udenrigsministeriet tilkendegivet over for Jugoslavien-tribunalet, at man, således som 1994-loven er affattet, ikke har mulighed for at indgå på en af-